

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Štěpána Výborného a Jana Kratochvíla v právní věci

žalobce: **Technické služby Hostivice, IČ 00875210**
se sídlem Jiráskova 100, Hostivice

proti
žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**
se sídlem Vršovická 1442/65, Praha 10 - Vršovice

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 6. 2017, č. j. 31171/ENV/17, 1286/500/17,

t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 6. 2017, č. j. 31171/ENV/17, 1286/500/17 (dále jen *napadené rozhodnutí*), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí České inspekce životního prostředí, oblastního inspektorátu Praha (dále jen *ČIŽP* nebo *správní orgán I. stupně*), kterým byla žalobci uložena pokuta ve výši 300.000 Kč podle § 125a odst. 2 písm. d) zákona č. 254/2001

Sb., o vodách a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen *vodní zákon*) za správní delikt podle § 125a odst. 1 písm. l) vodního zákona.

2. Ze správního spisu vyplývají pro posouzení případu následující relevantní skutečnosti.
3. Dne 12. 2. 2016 provedli pracovníci ČIŽP inspekční šetření v provozovně žalobce, při kterém bylo zjištěno, že v lednu a únoru 2016 (8. 1. 2016 až 11. 2. 2016) došlo k odvozu kalů, které byly ukládány do dešťové retenční nádrže Dříň (dále je RN Dříň). Téhož dne byl odebrán vzorek odpadní vody (z místa odtoku z RN Dříň do Dřetovického potoka) a zvodnělého kalu v RN Dříň. Záznamy o odběru vzorků jsou založeny ve správním spise.
4. Následně ve dnech 22. 2. 2016 a 25. 7. 2016 byla provedena na základě § 112 a 114 zákona o vodách a podle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů kontrola, o jejímž výsledku byl dne 6. 9. 2016 sepsán protokol o kontrole. V protokolu o kontrole je vedeno, že v rámci kontroly nakládání s kaly na čističce odpadních vod (dále jen ČOV) Hostivice a v rámci navážení čistírenských kalů do RN Dříň v lednu a únoru 2016 bylo zjištěno, že do RN Dříň uložila kontrolovaná osoba 150 m³ aktivovaného kalu z ČOV Hostivice. Na základě výsledku rozborů odebraných dne 12. 2. 2016 dospěla ČIŽP k závěru, že na základě zjištěných hodnot je třeba považovat kal z ČOV Hostivice uložený v RN Dříň za závadnou látku. V protokolu je podrobně popsána situace zjištěná na místě dne 12. 2. 2016. Dále je v závěru protokolu uvedeno, že podle kanalizačního řádu stokové sítě průmyslové zóny Kladno – východ z roku 2013, který byl inspekci předložen v rámci šetření dne 12. 2. 2016, se na str. 24 uvádí, že odtok z retenční nádrže Dříň nelze jakýmkoli způsobem regulovat a nádrž proto nelze využít jako záchytnou při případných havarijních únicích závadných látek. Z téhož důvodu nelze tuto nádrž využít ke skladování závadných látek. Žalobce neučinil při zacházení se závadnou látkou – čistírenskými kaly přiměřená opatření, aby tyto látky nevnikly do povrchových vod Dřetovického potoka a neohrožily jeho prostředí. ČIŽP v tom spatřovala porušení § 39 odst. 1 vodního zákona.
5. Příkazem ze dne 7. 12. 2016, č. j. ČIŽP/41/OOV/SR03/0606397, č. j. ČIŽP/41/OOV/SR03/0606397.001/16/PKU (dále jen *Příkaz*) uložila ČIŽP žalobci podle § 125a odst. 1 písm. l) a odst. 2 písm. d) vodního zákona s přihlédnutím k § 125l odst. 2 téhož zákona pokutu ve výši 300.000 Kč, a to za porušení § 39 odst. 1 vodního zákona, kterého se žalobce dopustil tím, že do retenční nádrže Dříň na pozemku p. č. 704/1, k. ú. Vrapice, která je součástí stokové sítě průmyslové zóny Kladno – východ, uložil cca 150 m³ přebytečného kalu z ČOV Hostivice. V době místního šetření ČIŽP dne 12. 2. 2016 docházelo ke zjevnému odtoku kalu do odtokového objektu RN Dříň a dále do zatrubněné části odtoku a byl zjištěn odtok kalu přímo do Dřetovického potoka, do kterého je odtok z RN Dříň zaústěn.
6. Proti výše uvedenému Příkazu podal žalobce dne 20. 12. 2016 odpor a Příkaz byl podle § 150 odst. 3 správního řádu zrušen a ČIŽP dále pokračovala v řízení o uložení pokuty žalobci za správní delikt podle § 125a odst. 1 písm. l) a odst. 2 písm. d) vodního zákona za porušení § 39 odst. 1 vodního zákona za skutek vymezený ve výrokové části příkazu.

7. Dne 22. 3. 2017 vydala ČIŽP rozhodnutí, jímž uložila žalobci podle § 125a odst. 1 písm. l) a odst. 2 písm. d) vodního zákona s přihlédnutím k § 125l odst. 2 téhož zákona pokutu ve výši 300.000 Kč, a to za porušení § 39 odst. 1 vodního zákona (skutek byl vymezen stejně jako ve výroku Příkazu).
8. V odůvodnění rozhodnutí ČIŽP popsala jednotlivá zjištění a průběh řízení a reagovala na námitky účastníka řízení. Uvedla, že přebytečný kal z ČOV je vždy závadnou látkou ve smyslu § 39 vodního zákona, neboť obsahuje vysoký podíl organických látek, které podléhají dalšímu rozkladu, který je spojen se značnou spotřebou kyslíku. Přebytečný kal lze tedy zařadit mezi nebezpečné závadné látky dle přílohy č. 1 vodního zákona uvedené v bodě 8 jako látky, které mají nepříznivý vliv na kyslíkovou rovnováhu. Každý, kdo zachází se závadnými látkami, je povinen učinit přiměřená opatření, aby nevnikly do povrchových nebo podzemních vod a neohrožily jejich prostředí. Tuto povinnost účastník porušil, neboť uložil aktivovaný kal do RN Dříň, která není určena ke skladování závadných látek. Že se v daném případě jednalo o závadnou látku, bylo potvrzeno výsledky rozboru odebraných vzorků. ČIŽP k situaci, že v RN Dříň se nacházel kal i ČOV Švermov, uvedla, že tato skutečnost neznamená, že by účastník byl oprávněn k ukládání kalů vzniklých v jeho provozovně na předmětném místě. Ohledně výše uložené pokuty správní orgán uvedl, že uložený kal dle provedených rozborů obsahoval velké množství organických látek. Odtok z RN Dříň nelze nijak regulovat a nádrž tak není určena k ukládání závadných látek, účastník měl možnost přebytečný kal odvézt na jinou ČOV. Dále bylo přihlédnuto k tomu, že závadné látky prostřednictvím stokové sítě unikly do povrchových vod, do Dřetovického potoka. Porovnáním zjištěných hodnot dospěl správní orgán k závěru, že vniknutí závadných látek do Dřetovického potoka mělo významný vliv na kvalitu vody v toku. Proto ČIŽP dospěla k závěru, že přiměřená výše pokuty je ve třetině zákonné sazby.
9. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce odvolání, o němž žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím tak, že odvolání zamítl a napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.
10. Žalobce v podané žalobě namítl, že správní orgán I. stupně nezohlednil skutečnost, že nedocházelo ke zjevnému odtoku kalu do toku a nátok (nátokový objekt) byl suchý. Dále žalobce uvedl, že tento výústní objekt slouží i pro kanalizační síť i mimo retenční nádrž. Předmětný kal nalezený v odtokovém potrubí a u odtokového objektu do recipientu nemohl být pouze z uváděné retenční nádrže a období, za které byla uložena pokuta. Důkazem toho byla i protokolovaná skutečnost, kdy ČIŽP uváděla, že průtok je nulový (strana 2 odst. 2 Protokolu o kontrole ze dne 6. 9. 2016). Nařazení toku dle žalobce postačuje k tomu, aby k poškození životního prostředí nedošlo.
11. Odhad průtoku na 0,2 l/s nebyl exaktně měřen. Žalobce vyjádřil výhrady proti způsobu, jakým žalovaný v části odůvodnění okomentoval odpovědnost žalobce za odhadovaný průtok 0,2 l/s, což žalobce pokládal za rozporuplné a neadekvátní tvrzení.
12. Dle žalobce se v případě kalu nejedná o závadnou látku (konkrétně látku, která má nepříznivý vliv na kyslíkovou rovnováhu), jelikož podle vyhlášky Ministerstva životního prostředí č. 381/2001 Sb., kterou se stanoví Katalog odpadů, Seznam nebezpečných odpadů

a seznamy odpadů a států pro účely vývozu, dovozu a tranzitu odpadů a postup při udělování souhlasu k vývozu, dovozu a tranzitu odpadů (Katalog odpadů) [dále jen *vyhláška č. 381/2001 Sb.*], je tato látka kategorizována pod kat. č. 19 08 05 a nejede o látku nebezpečnou, rovněž nejsou překročeny limitní hodnoty obsahu škodlivin podle přílohy č. 10 vyhlášky Ministerstva životního prostředí č. 294/2005 Sb., o podmínkách ukládání odpadů na skládky a jejich využívání na povrchu terénu a změně vyhlášky č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, ve znění pozdějších předpisů (dále jen *vyhláška č. 294/2005*).

13. Žalobce namítl, že nemohl odvést přebytečný kal jinému provozovateli ČOV, např. společnosti PKV a.s., přičemž tyto kroky pokládal za obtížné až nesplnitelné a odkázal na rezervační systém předmětné organizace a neexistenci jiného potenciálně vhodného subjektu, jemuž by mohl být kal předán. Obvyklý průběh povolení k vyvezení kalu k jinému provozovateli jsou i dva měsíce. V době, kdy došlo k přechodnému uložení kalu, nebylo možné řešit jeho likvidaci odvozem k jinému provozovateli PVK.
14. Ve svém vyjádření žalovaný uvedl, že z kontrolních zjištění, uvedených v protokolu o kontrole ze dne 6. 9. 2016 vyplývá, že improvizované opatření v podobě vystavěné hráze z pytlů, která měla zabezpečit přebytečný deponovaný kal, bylo zcela nedostatečné a že přesto docházelo ke zjevnému odtoku kalu do odtokové části objektu retenční nádrže. Současně bylo zjištěno, že přítok z dešťové kanalizace byl nulový, s ohledem na skutečnost, že nátokový objekt byl suchý. Čistírenský kal je podle definice obsažené v § 39 vodního zákona nepochybně závadnou látkou, a to pro své vlastnosti (bohatý obsah organických látek), které mohou negativně ovlivnit kyslíkovou rovnováhu, což ostatně ČIŽP vyložila na straně 7 svého rozhodnutí. Odkaz na odpadovou legislativu, tj. na vyhlášku č. 381/2001 Sb. či č. 294/2005 Sb. byl nepřipadný, protože v oblasti odpadového hospodářství se uplatňují pro hodnocení rizikovitosti zcela odlišná kritéria. Správní orgány pouze ve vztahu k žalobci poukázaly na povinnost respektovat právní předpisy, přičemž bylo uvedeno, jakým způsobem mělo být s předmětným kalem řádně nakládáno. Otázka volby potenciálních smluvních partnerů, obsahu smluvních vztahů, resp. obecně plánování a logistika byla věcí managementu žalobce v oblasti kalového hospodářství. Společnost PVK a.s. byla nepochybně způsobilým subjektem, s nímž mohla být za účelem řádného plnění předpisů navázána spolupráce. Zjištěný odtok v množství 0,2 l/s byl zaprotokolován a vychází z kvalifikovaného odborného odhadu pracovníka ČIŽP. V řízení nebyly zjištěny jiné relevantní skutečnosti, předně jiné zdroje znečištění či jiné faktory, ze kterých by bylo možno usuzovat na jiný stav předmětné vodoteče, než ze kterého ČIŽP vycházela. Směšovací rovnice je zcela standardní postup, na základě kterého lze dospět k míře znečištění. Žalovaný navrhl, aby žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta.
15. Městský soud v Praze na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán, přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně. Soud rozhodoval o věci samé bez nařízení jednání, neboť žalobce s tímto postupem souhlasil a žalovaný se ve lhůtě podle § 51 odst. 1 s.ř.s. nevyjádřil.
16. Podle § 39 odst. 1 vodního zákona závadné látky jsou látky, které nejsou odpadními ani důlními vodami a které mohou ohrozit jakost povrchových nebo podzemních vod (dále

jen „závadné látky“). Každý, kdo zachází se závadnými látkami, je povinen učinit přiměřená opatření, aby nevníkly do povrchových nebo podzemních vod a neohrožily jejich prostředí.

17. Podle § 39 odst. 3 vodního zákona seznam nebezpečných závadných látek a dalších látek nebo skupin látek, které v obdobné míře vyvolávají znepokojení (dále jen „nebezpečné látky“), je uveden v příloze č. 1 k tomuto zákonu; tento seznam obsahuje i zvlášť nebezpečné závadné látky (dále jen „zvlášť nebezpečné látky“). Zvláštní kategorií nebezpečných a zvlášť nebezpečných látek jsou prioritní látky, které představují významné riziko pro vodní prostředí a související ekosystémy. Seznam prioritních látek stanoví vláda nařízením. Součástí seznamu prioritních látek je také kategorie prioritní nebezpečné látky, což jsou látky, které vytvářejí velmi vysoké riziko ve vodním prostředí nebo zprostředkovaně přes vodní prostředí z důvodu své perzistence a schopnosti bioakumulace. K omezení znečišťování povrchových a podzemních vod nebezpečnými látkami a zvlášť nebezpečnými látkami může vláda přijmout na návrh Ministerstva životního prostředí Program na snížení znečištění povrchových a podzemních vod nebezpečnými závadnými látkami a zvlášť nebezpečnými závadnými látkami.
18. Podle § 125a odst. 1 písm. l) vodního zákona právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že v rozporu s § 39 odst. 1 neučiní při zacházení se závadnými látkami přiměřená opatření, aby nevníkly do povrchových nebo podzemních vod, a ohrozí tak jejich prostředí.
19. Podle § 125a odst. 2 písm. d) vodního zákona za správní delikt podle odstavce 1 se uloží pokuta do 1 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle písmene l).
20. Podle § 125l odst. 2 vodního zákona při určení výměry pokuty právnické osobě se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.
21. Podle zjištění správních orgánů se žalobce dopustil následujícího skutku. Žalobce do RN Dřín umístěné na pozemku p. č. 704/1 v k. ú. Vrapice (součást stokové sítě průmyslové zóny Kladno – východ) uložil cca 150 m³ přebytečného kalu z ČOV Hostivice, přičemž v době místního šetření ČIŽP dne 12. 2. 2016 docházelo ke zjevnému odtoku tohoto kalu do odtokového objektu RN Dřín a dále do zatrubněné části odtoku. Odtok kalu byl zjištěn také přímo do Dřetovického potoka, do kterého byl odtok z RN Dřín zaústěn.
22. Žalobce napadl skutková zjištění správního orgánu I. stupně. Pokud jde o první žalobní námitku, tu žalobce uplatnil i v rámci podaného odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně a žalovaný se s touto námitkou v napadeném rozhodnutí vypořádal takto: „...*Předpoklad odvolatele, že pokud nedochází k přítoku do RN z dešťové kanalizace, nemůže docházet ani k odtoku z RN, je chybný. Dle kontrolního orgánu k odtoku z RN zjevně docházelo, což dokazují i další skutečnosti uvedené dále v napadeném rozhodnutí, tj. „V úseku od zatrubněné části odtoku RN až po výúst do Dřetovického potoka byla zjištěna masivní přítomnost kalu v celé délce cca 50 – 100 m a byl zjištěn odtok kalu přímo do Dřetovického potoka. Odtok do potoka byl cca 0,2 l/s.“ To, že se zcela jistě jednalo o unikající kal, dokazují také rozborů vzorků odebraných přímo v RN a výústí do Dřetovického potoka. Z kanalizačního řádu stokové sítě průmyslové zóny Kladno – východ je patrné, že výústní objekt ústící do*

Dřetovického potoka skutečně slouží také k odtoku z odlehčovací komory. Odlehčovací komora je však umístěna před RN a stoka se dále větví jak do RN, tak dále do odlehčovací stoky a do výusti do Dřetovického potoka (viz obrázky). Pokud byl dle ČIŽP nulový přítok z dešťové kanalizace do RN a nátokový objekt byl suchý, lze předpokládat, že ani v druhé větvi odlehčovací stoky ústící přímo do výusti Dřetovického potoka, nemohl být významný pohyb odpadních vod, které by byly zdrojem naměřeného znečištění na výusti do Dřetovického potoka. Zjištěný odtok do Dřetovického potoka tak byl důsledkem úniku uloženého zvodněného kalu, který překonal i vybudovanou brázku z pytlů s pískem.“ Soud má za to, že skutečnost, že k odtoku z RN Dřín do potoka docházelo, svědčí i analýza vzorků (vzorek kalu přímo z RN Dřín a vzorek látky odtékající odtokem Dřín), které ČIŽP dne 12. 2. 2016 (viz záznam o odběru vzorku z RN Dřín, který je založen ve spise) odebrala z RN Dřín a které byly analyzovány akreditovanou laboratoří ALS Czech Republic, s.r.o.. Výsledky byly uvedeny v tabulce uvedené v rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Oba vzorky vykazovaly vysoké hodnoty $CHSK_{Cr}$, NL , N_{celk} a P_{celk} . Nadto podle kanalizačního řádu stokové sítě průmyslové zóny Kladno – východ z roku 2013, který byl ČIŽP předložen v rámci šetření dne 12. 2. 2016, odtok z RN Dřín nelze jakýmkoliv způsobem regulovat a nádrž proto nelze využít jako záchytnou při případných havarijních únicích závadných látek. Žalobce nikterak nezpochybňoval, že v RN Dřín přebytečný kal uložil v průběhu ledna a února 2016. Dle názoru soudu bylo při šetření dne 12. 2. 2016 jednoznačně prokázáno, že závadné látky z uloženého kalu v RN Dřín unikaly do odtoku a následně do Dřetovického potoka. Průtok byl sice stanoven na základě odhadu a nikoli exaktním měřením, ale tato okolnost je z hlediska skutkové podstaty správního deliktu nepodstatná. K otázce stanovení hodnoty průtoku žalovaný uvedl, že uvedený odtok 0,2 l/s stanovil zástupce ČIŽP v době řešení havarijního stavu, přičemž vzhledem k praxi všech pracovníků ČIŽP to lze považovat za odborný odhad. Že se jednalo o správní delikt ohrožovací (nikoli o poruchový) a k poškození životního prostředí nemuselo dojít, vyplývá z § 125a odst. 1 písm. l) vodního zákona, tj. přímo z jeho gramatického výkladu („...ohroží tak jejich prostředí“). Soud má za to, že rozhodnutí správně vychází ze zjištěné skutečnosti, že žalobce v době od ledna do 12. 2. 2016 uložil v RN Dřín 150 m³ kalu z ČOV a že v době kontroly odtékal tento kal do Dřetovického potoka. Pracovník ČIŽP popsal situaci na místě a vyhodnocení tohoto popisu a dalších nátokových a odtokových možností se jeví jako logický závěr odpovídající dané lokalitě.

23. Pokud žalobce odkázal ve své argumentaci na prováděcí vyhlášky (vyhlášku č. 381/2001 Sb. a vyhlášku č. 294/2005 Sb.) zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen *zákon o odpadech*), k tomu je třeba uvést následující. V daném případě (porušení povinnosti stanovené v § 39 odst. 1 vodního zákona) představuje čistírenský kal nebezpečnou látku podle přílohy č. 1 vodního zákona, což vyplývá i z § 39 odst. 3 téhož zákona. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že čistírenské kaly lze pokládat za látky uvedené pod bodem 8 přílohy č. 1 vodního zákona, tj. látky mající nepříznivý vliv na kyslíkovou rovnováhu. Správní orgán I. stupně uvedl na straně 5 rozhodnutí správního orgánu I. stupně: „...Přebytečný kal uložený v retenční nádrži Dřín dle provedených rozborů obsahoval velké množství organických látek (vysoké hodnoty $CHSK_{Cr}$, NL , N_{celk} a P_{celk}), které podléhají dalšímu rozkladu a mají proto nepříznivý vliv na kyslíkovou rovnováhu. ...“. Jestliže v daném případě byla věc posuzována z hlediska ochrany vod podle vodního zákona, nelze závadnost kalu posuzovat podle právních předpisů vztahujících se k nakládání s odpady. Závadnost uloženého kalu pro vodní

prostředí byla dána tím, že touto závadnou látkou byla ohrožena kyslíková rovnováha v povrchové vodě Dřetenického potoka.

24. Žalobce namítl, že nemohl odvézt přebytečný kal jinému provozovateli ČOV, např. společnosti PVK, a.s. Tento žalobní bod je zřejmě reakcí žalobce na odůvodnění výše pokuty, kdy v rozhodnutí ČIŽP uvedla, že žalobce měl možnost odvézt přebytečný čistírenský kal na ČOV jiného provozovatele, např. na ÚČOV Praha, kterou provozuje společnost Pražské vodovody a kanalizace, a.s. a která je schopna přijímat kaly ve větším množství. Tuto možnost ČIŽP ověřila v rámci své kontrolní činnosti. O tomto zjištění není sice ve spise žádný záznam, ale podstatné je, že ať už měl či neměl žalobce možnost přebytečný kal odvézt, správní orgány prokázaly, že v daném případě byla naplněna skutková podstata správního deliktu podle § 125a odst. 1 písm. l) vodního zákona, za který bylo možno uložit pokutu podle § 125a odst. 2 písm. d) vodního zákona až do výše 1.000.000 Kč.
25. V důsledku tzv. přestupkové rekonstrukce byl zákonem č. 183/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích, změněn i vodní zákon (viz část sto sedmnáctá zákona č. 183/2017 Sb.). I přes tyto změny povinnost zakotvená ve druhé větě § 39 odst. 1 vodního zákona zůstala nezměněna. Nově je přestupek, dříve správní delikt podle § 125l odst. 1 písm. l) vodního zákona, uveden v § 125a odst. 1 písm. m) vodního zákona [(1) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že .... m) v rozporu s § 39 odst. 1 neučiní při zacházení se závadnými látkami přiměřená opatření, aby nevnikly do povrchových nebo podzemních vod, a ohrozí tak jejich prostředí,...] a lze za něj uložit pokutu až do výše 1.000.000 Kč (viz § 125a odst. 2 písm. d) vodního zákona). Otázkou zohlednění zásady použití příznivější právní úpravy v řízení před správními soudy se zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu, který ve svém usnesení ze dne 16. 11. 2016, č. j. 5 As 104/2013-46 stanovil, že rozhoduje-li krajský soud ve správním soudnictví o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, kterým bylo rozhodnuto o vině a trestu za správní delikt v situaci, že zákon, kterého bylo použito, byl po právní moci správního rozhodnutí změněn nebo zrušen, je soud povinen přihlídnout k zásadě vyjádřené ve větě druhé čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, podle níž se trestnost činu posoudí a trest ukládá podle právní úpravy, která nabyla účinnosti až poté, kdy byl trestný čin spáchán, je-li to pro pachatele příznivější. To však nebyl tento případ, protože k příznivější právní úpravě nedošlo.
26. Na základě všech shora uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně, a proto jí podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
27. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s., kdy žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 18. srpna 2020

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu